

[Forsvarsministeren.]

Kommission, vilde give Officiantgruppen en særlig fast Repræsentant imellem de sagkyndige. Det er et Spørgsmaal, der selvfølgelig paa den givne Foranledning skal blive taget op til Overvejelse og meget villig Behandling.

Naar det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen vilde have udvidet Kommissionen ogsaa med en Repræsentation for det indkaldte Mandskab, tror jeg alligevel, man kommer lidt uden for det, der er Kommissionens egentlige Ramme. Man maa jo huske, at det her drejer sig om at finde en Repræsentation, en sagkyndig Repræsentation til Støtte for alle os, som skal ind i Kommissionen og ikke kan være militær-sagkyndige, en Repræsentation, der kan foretage den rent organisatoriske Opbygning af Værnene, som har den fornødne Indsigt i hele den strategiske Videnskab, som kender ud og ind de militær-tekniske Problemer og alt dette. Det er det, der til syvende og sidst er Kærnepunktet, og jeg tror ikke, man kan finde ret mange af dem ude blandt det menige Mandskab. Derfor tror jeg ikke rigtig, det vil baade Kommissionens Arbejde rent sagligt set at foretage en Udvidelse paa dette Omraade.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft understregede, at der allerede i de militære Ministerier er gennemført visse Undersøgelser, og at der foreligger et forberedende Materiale, som suppleret med en Række Erfaringer fra andre Lande, baade større og mindre, vil kunne danne et godt Arbejdsgrundlag, saa snart Kommissionen bliver nedsat. Det er rigtigt, saaledes er Forholdet.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft gav Tilslutning til § 2 og understregede, at det var rigtigt, som det er skrevet, at man ved Opregning af det, der er Kommissionens Opgave, i første Række maa tage Hensyn til de Foranstaltninger, der skal foretages ud fra vor Stilling som suveræn Stat, og derefter maa tage Hensyn til vort Medlemsskab af De Forenede Nationer. Naar denne Formulering er valgt, er det naturligvis ud fra den Begrundelse, at selve vor Tiltræden af De Forenede Nationers Pagt paa visse Omraader begrænser Suveræniteten i ortodoks Forstand. Derfor er det givet, at man maa forsøge at finde den rette Afvejning mellem Suveræniteten og den Begrænsning, som finder Sted gennem vort Medlemsskab af De Forenede Nationer. Det ærede Medlem har fuldkommen Ret i, som jeg ogsaa sagde ved Fremsettelsen, at det, at man har fremdraget visse bestemte

Punkter, som Kommissionen skal tage Stilling til, for saa vidt kun er Eksempler, og at dette ikke udelukker, at man under sine Overvejelser inddrager samtlige de Spørgsmaal, som hele dette Problem nu en Gang kan give Anledning til.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om de tilforordnede nævnte det ærede Medlem ogsaa en bestemt Mand, Oberst Birksted, der skal være sagkyndig ved Flyvevaabenets Opbygning. Jeg kan sige, at jeg havde ikke tænkt mig, han skulde være udelukket fra Deltagelse i den Kommission, der paa dette Omraade skal nedsættes. Derimod vil jeg fraraade, at man ligefrem tager en Repræsentant for Civilindustrien ind i Kommissionen. Det Samarbejde, man skal tilstræbe mellem Forsvaret og de tekniske Virksomheder o. s. v., vil kunne finde Udtryk paa en anden Maade end ved ligefrem at delegeret et Medlem ind i Kommissionen. I øvrigt glædede det mig meget, at det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft uforbeholdt gav Tilslutning til Tanken om, at et af de fremtrædende Emner, der maa blive Genstand for Drøftelse i Kommissionen, er Spørgsmaalet om Samvirken mellem Forsvarets enkelte Dele. Jeg tror nok, det bliver et af de Spørgsmaal, der vil samle Hovedinteressen om sig, og jeg tror, Tiderne er saadanne, at Sindene maaske kunde være beredt paa en mere effektiv Løsning af hele vort Forsvarsproblem paa dette Grundlag, end man tidligere har været Vidne til.

Maa jeg dernæst, for at der ikke skal være nogen Misforstaaelse, sige til det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen, at i Spørgsmaalet om Hjemmeværnsforeninger og et Hjemmeværn skal der ikke finde nogen Forveksling Sted. Hjemmeværnsforeningerne er eet, og Hjemmeværn som militært organiserede Grupper er noget ganske andet, og det er givet, at det, som Kommissionen kommer til at staa over for, er at indbygge, hvis man vil den Vej ud, et organiseret Hjemmeværn som et Supplement til den øvrige Militærordning. Men jeg vil gerne bemærke, at i alle de Forhandlinger, som jeg har haft med Hjemmeværnsforeningerne om andre Spørgsmaal, har jeg udtrykkeligt betonet for mit eget Vedkommende og for Rigsdagens Vedkommende, at i Spørgsmaalet om Hjemmeværns Oprettelse staar Rigsdagen fuldkommen frit under de Forhandlinger, der skal foregaa.

Til sidst skal jeg blot til det ærede Medlem Hr. Paul Holt bemærke, at det er ikke et Ønske om at holde Grupper af Folketingets eller Rigsdagens Medlemmer ude fra